



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

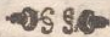
Quæstio II. An Sponsalia Berthæ fuerint valida non obstantibus minis
paternis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

bantur, nempe in ordine ad pandenda sponsalia, eos liberè accipit, & simul onus in se recipit, sub quo oblatus fuerunt, scilicet consentiendi in sponsalia, ac vicissim se obligandi ad futuras nuptias. Et hinc

Rationes in contrarium allatae non urgent, nam silentium & taciturnitas, de se indifferens ad consensum & dissensum exprimendum, sufficienter fuit determinata ad exprimendum consensum, quin & ad repræmissionem Matrimonij, per

factum subsequens vel concomitans, seu per acceptionem aureorum post tractatum de Matrimonio, & causam, propter quam in mensa positi & Berthæ oblatus sunt, probè cognitam; adeoque scivit, se sponsalibus ligari, si aureos acceperet, tanquam oblatos sub hac conditione, & sub annexo onere contrahendi Matrimonium cum Titio.



QUÆSTIO II.

An Sponsalia Berthæ fuerint valida non obstantibus minis paternis.

Plurimi negabunt, eò quòd hæc minæ fuerint graves admodum, præsertim respectivè, seu respectu puellæ teneræ, & quid pater possit, ignorantis, adeoque metu fuit verè gravis, non merè reverentialis, ac simul injustus, cum tam gravia mala minitandi filiæ jus plane non habuerit pater. Jam hoc supposito sic arguunt: sponsalia metu gravi injustè incusso extorta non valent; ergo nec sponsalia

Berthæ fuerunt valida. Antec. probant 1. ex c. 14. h. t. ibi: *Cùm locum non habeat consensus, ubi metus vel coactio intercedit.* 2. ex c. 11. de despons. impub. ubi permittitur puellæ, quæ nolens & invita, & minis parentum, adeoque metu adacta, contraxit sponsalia cum puero, alteri nubere etiam non expectata pubertate pueri: ergo sponsalibus ita extortis non fuit obligata. 3. Matrimonium gravi metu injustè incusso extortum non va-

Uu 2

valet. *l. 14. cit. & l. 15. seq.* ergo nec sponsalia; quia, quidquid de Matrimonio in Jure reperitur statutum, extendi quoque debet ad sponsalia. *l. 15. l. 16. ff. h. t. 4.* Si valerent sponsalia metu extorta, obligarent ad actum nullum, nempe ad Matrimonium, quod ita extortum non valet: sed hoc dici non potest: ergo.

At contrarium mihi semper placuit, & adhuc placet, fors non cum minori Auctorum numero, cum quibus censeo, sponsalia taliter extorta omnino valere, rescindibilia tamen esse per actionem, vel exceptionem quod metus causa. Argumentum est negativum ac solidum; partim quia nec Jure Naturali sunt invalida, quò spectato plus non requiritur quam consensus absolute liber; liberum verò consensum non tollit ullus metus, cum coacta voluntas sit voluntas. *l. 21. ff. quod met. caus.* & interna voluntas per nullam potentiam externam tolli possit; pariter quia non sufficienter probatur nullitas à Jure Positivo statuta; siquidem

Ad opposita haud difficilis est Responsio. Ad 1. si coactio absoluta intercederet per vim illatā, qua v.g. porrectio manūs per vim obtenta acciperetur pro consensu, ea quidem tolleret consensum, non quidem internum, sed externum, qui in actibus humanis est necessarius; metus verò nec internum consen-

sum absolute liberum tollit, quia quisvis posset non obstante quocunque metu dicere, *nolo*: quamvis metus tollat consensum spontaneum, quia sponte non facimus, quod metu adacti volumus. Ad 2. Illa permissio Pontificis fuit dispensatio, & contractæ obligationis relaxatio, adeoque rescissio sponsalium. Vel, si perinconcensu evinceret, sponsalia fuisse nulla in dicto casu, ideo fuissent nulla, quia ibi puella dicitur fuisse *nolens*, adeoque nullum præstitisse consensum, sine quo nullus contractus valet. Ad 3. *Conc. Antec.* quia Matrimonium per clarostextus à Jure Canonico est irritatum, *N. Conf.* quia de sponsalibus à Jure annullatis nullum habemus textum. Lex autem irritans, utpote odiosa, non debet extendi à casu expresso ad non expressum, præsertim ubi non reperitur eadem ratio in casu non expresso: atqui in sponsalibus non est eadem ratio; cum, licet valeant, multis tamen adhuc modis dissolvi possint, & sic metum in ijs passus vel passa non patitur tam grave præjudicium, quantum in Matrimonio, utpote quod semel validum dissolvi amplius nequit. Quod dicunt *l. 15. & l. 16. cit.* universaliter verum non est, præsertim quando in sponsalibus reperitur dispar ratio. Ad 4. *dist. Ma.* obligarent ad actum nullum, si obligarent absolute ad Matrimonium metu adactum durante contractu, *C. Ma.* si

francum obligent conditionate ad Matrimonium, nimirum metu cessante contrahendum. *N. Ma.* sicut sponsalia clandestine contracta non obligant ad Matrimonium pariter clandestine contrahendum. Dices: metus, licet interea cessaverit, adhuc tamen influit in Matrimonium, quia propter sponsalia metu extorta contrahitur postea Matrimonium: ergo

adhuc vitatur Matrimonium. *¶. Neg.* quod influat; ubi enim cessavit metus, non amplius existit, quod non existit, non influit, non causat: ergo sublato metu liberrime ac sponte contrahitur Matrimonium.

¶ S S

QUÆSTIO III.

An hæc Sponsalia per consensum Titij, nova cum fratre Caio sponsalia permittentis &c. fuerint soluta?

Videtur omnino. *¶.* quia sponsalia mutuo consensu dissolvi, in confesso est apud omnes: sed hic intervenit mutuos utriusque consensus, nimirum Berthæ, quæ cum Caio contraxit, & simul Titij, qui id permittit. *2.* juri suo renuntiare censetur, qui juri suo facit contrarium. *c. gratum de Offic. deleg. 6. ex ore, de vit. & honest. Cler. 1. 2. ff. de minor.* Sed Titius, permittens nova Berthæ Sponsalia cum suo fratre Caio, fecit contrarium juri suo, quod ipsorum est ex Sponsalibus primis,

& adhuc magis per nova Sponsalia, quæ ipsemet contraxit cum alia, idque satis declaravit verbis, *mit der Bertha ißsaus/ ich hab nichts mehr mit ihr.* *3.* qui semel actioni renuntiavit, amplius repetere non potest; nec enim renuntiantibus juri suo datur regressus, ut habet communis: sed Titius per hoc, quod alteri desponsari permiserit Bertham, renuntiavit iuxta actioni: ergo,

Speciosa quidem hæc sunt, atque tanti roboris, ut rem plane

Uu 3

evia-